

תأليف: جون موث  
 رسوم: جون موث  
 הוצאה  
 الفئة العمرية: الصف الثاني



#### نشاط مع الأهل

- نتحدث معاً حول تصرف الصبي في القصة. لماذا ساعد الباندا وصغيرها؟ هل يحدث معنا أحياناً أننا نساعد آخرين حتى لو كانوا غرباء عنا؟ لماذا؟
- كيف نجيب في عائلتنا على أسئلة نكولاي الثلاثة؟ من الممتع أن يجري طفلنا استفتاءً صغيراً في العائلة يحفز حواراً بين أفرادها.
- نصمم مع طفلنا "علبة أسئلة" صغيرة، ونطلب من كل فرد في العائلة أن يكتب على قصاصة ورق ثلاثة أسئلة تهمه، ويضعها في العلبة. وفيما يشبه طقساً عائلياً يومياً، نخرج قصاصة واحدة ونقترح إجاباتنا نحن على السؤال، ومصادر إجابات يمكن أن يستعين بها صاحب السؤال.
- نتحدث مع طفلنا حول السلوكيات التي تجعله إنساناً جيداً، ونستذكر أعمالاً قام أو يقوم بها تدعم ذلك.
- تنتهي القصة بجملة "ولهذا نحن هنا". نتحدث عن معنى الجملة: ما القصد بهنا؟ ولأجل ماذا نحن هنا؟
- يمتاز الكتاب برسوماته المائية، وتعكس تأثر الرسام بتقنيات الرسم الشائعة في الشرق الأقصى، وفي اليابان تحديداً، التي تفرّد مساحات مفتوحة في اللوحة للطبيعة مقابل صغر حجم الشخصيات والأغراض. يمكن أن يحاول طفلنا رسم مشهد البحر في صفحة 13 باستخدام ألوان مائية، ويضيف عناصر أخرى للمشهد.

- אִפְקָר לַדְּמִיג הַכִּתָּב בַּיַּסְּף
- יִמְכֵּן אֲנִי נִמְהַד לְלִקְרָא הַקְּסֵה בְּשׂוֹאֵל לַתְּלָמִיד: מָה מַעֲנִי "אֲנִי נִתְעַלֵּם דְּרִסָּא"? וְנִשְׁגַּעְהֶם עַל מִשְׂרָכָה חִבְרָת עָשׂוּהָ, וְכָאן בִּיהָ עִבְרָה אוֹ דְּרִסָּא.
  - נִקְרָא מֵעַל הַיַּסְּפָה הָאוּלָּי, וְנִדְעוּ הַתְּלָמִיד אֶלִּי אִצְרָח שְׂפָת תַּגְּעַל מִן שִׁחְסָא "בְּיָדָא", וְנִשְׁגַּעְהֶם אֲנִי יִפְקְרוּ וְיִתְבַּעֵר סְלוּכֵי עַן כָּל שְׂפָה (מָה מַעֲנִי אֲנִי תִּכּוֹן לְטִיפָא מִתְּלָא?)
  - בַּעַד לִקְרָא הַקְּסֵה, נִסְתַּזְכֵּר מֵעַל הַתְּלָמִיד עֵמֶל הַחֵיבֵר הַלְּזִי פִּעְלֵה נִכּוּלָּי. מָדָא יִקְוֹל לָנָה עֵמֶלֵה עַן אֲפֻזֵּל הָאוּקָת לְלִקְיָא בְּעֵמֶל מָה, וְאִהֵם שִׁחְסָא, וְאִהֵם עֵמֶל נִקּוּם בֵּה?
  - נִשְׁגַּע הַתְּלָמִיד עַל כְּתָבֵה נִסְבֵּיב עַן עֵמֶל קַצִּיר עַן עֵמֶל קַצִּיר קָמוּוָה בֵּה, וּמִשְׂרָכְתֵּה בַּיַּסְּף. יִמְכֵּן אֲנִי נִלְסַק הַנְּסוּכָה עַל לוחֵה קִבְרָה וְנִעְרַזְהָ בַּיַּסְּף אֶחָד מִמְרָת הַמְּדִרְסָה.
  - יִתְיַח הַנְּסֵב חוֹרָא מֵעַל הַתְּלָמִיד חוּל הַמְּשָׁעֵר. יִמְכֵּן אֲנִי נִעַד גְּדוּלָּה יִשְׁמַל כְּמִלָּה מִתְּלָא: – שְׁעֵר נִכּוּלָּי בַּדְּהִשָּׁה עַנְדָּמָה.... – שְׁעֵר נִכּוּלָּי בַּלְּרִזָּה עַנְדָּמָה.... – שְׁעֵר נִכּוּלָּי בַּלְּרִזָּה עַנְדָּמָה....
  - הַזֶּה מִנְּסִיבֵה לְחִדִּיב מֵעַל הַתְּלָמִיד עַן מְגוּעָת בַּיַּסְּף מִתְּגַמְעָנָה תִּקּוּם בְּאֵמֶל חֵיבֵרֵה, וְקַד נִרְגַּב בְּדַעוּה נָשִׁיב בַּיַּסְּף בַּיַּסְּף אֶחָדִי הַזֶּה הַגְּמִיעָת לִיתְחַדֵּת מֵעַל הַתְּלָמִיד. מִן הַמְּטִירֵי אִיזָּה אֲנִי יִפְקֵר הַתְּלָמִיד בְּעֵמֶל קַצִּיר יִקּוּמוֹן בֵּה כְּמְגוּעָה דָּאֲחַל גְּדִרָאן הַמְּדִרְסָה, מִתְּלָא הַקְּיָא בְּפִעְלִיָּת מֵעַל אֲפֻזֵּל אֲשַׁגְּרָה, אוֹ תְּזִיבֵן גְּדָרֵי הַמְּדִרְסָה, אוֹ תְּנַזְּיֵף הַסָּחָה בַּיַּסְּף בַּיַּסְּף מַעֲיָן.
  - תְּתִמִּיז רִסוּמָת הַכִּתָּב בַּיַּסְּף אֶלִּי מַתִּיבֵה, תַּעֲכֵס תְּאֵזֵר הַרְּסָם בְּאֵסְלוּב הַרְּסָם בַּיַּסְּף הַשְּׂרִק הָאֲקֻסִּי, חֵסֶבֶה הַיָּפָאן. יִפְרַד הַזֶּה הָאֵסְלוּב מְכָאָה וְאִסְעָ לְלְטִיבֵה מִקְּבָל שְׁגֵר חֵגֶם הַשְּׁחִשִּׁיָּת. יִמְכֵּן אֲנִי נִעְרַז אִמָּם הַתְּלָמִיד נִמָּזַג לְהַזֶּה הָאֵסְלוּב, וְנִדְעוּהֶם אֶלִּי הַרְּסָם בַּיַּסְּף אֶלִּי הָאֵסְלוּב הַמַּתִּיבֵה.